STRATEGII DIDACTICE MODERNE. METODE INTERACTIVE DE PREDARE – ÎNVĂŢARE - EVALUARE

Amelia Georgiana Boncea, profesor universitar doctor

Universitatea 'Constantin Brancusi' din Targu-Jiu, Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic

***Abstract**: Evoluţia societăţii în ansamblul său, evoluţia ştiinţelor ca motor al dezvoltării acesteia nu putea avea loc fară schimbările de abordare în ştiinţele educaţiei. Drept urmare, ştiinţa şi arta de a învăţa pe alţii, de a-i învăţa să înveţe dar mai ales de a insufla dragoste pentru cunoaştere a urmat şi în aceleşi timp a deteminat evoluţia omenirii. Ştiinţele educaţiei în integralitatea lor dar şi separat, principiile şi metodele prin care societatea la un anumit moment al evoluţiei sale consideră şi acceptă să formeze noua generaţie (şi nu numai) sunt expresia cea mai concludentă a viziunii despre om şi proiecţia lui viitoare.*

***Cuvinte cheie:** didactică, strategii, învăţare, evaluare, predare*

Din punct de vedere al didacticii distingem următoarele schimbări de paradigmă:

- Didactica tradiţională – predare – conţinut predat;
- Didactica modernă - predare-învăţare – conţinut predat şi învăţat;
- Didactica post-modernă sau curriculară [Competenţe-conţinuturi-metode şi strategii-evaluare] – predare-învăţare-evaluare – conţinut predat-învăţat-evaluat.

MODERN TEACHING STRATEGIES. INTERACTIVE TEACHING METHODS - LEARNING - EVALUATION

PhD university professor Amelia Georgiana Boncea

'Constantin Brancusi' University in Targu-Jiu, Department for Didactic Staff Training

***Abstract**: The evolution of society as a whole, the evolution of the sciences as the engine of its development could not take place without the changes of approach in the education sciences. As a result, science and the art of teaching others, teach them to learn, but above all to instil love for knowledge followed and at the same time devised the evolution of mankind. The sciences of education in their entirety but also separately, the principles and methods by which society at a certain moment of its evolution consider and accept to form the new generation (and not only) are the most conclusive expression of the vision of man and his future projection.*

***Keywords:** didactics, strategies,learning, evaluation, teaching*

From the point of view of the teaching distinguishing the next paradigm change:

- Traditional didactics - teaching - content taught;
- Modern diddactics - teaching and learning - content taught and learnt;
- Post-modern or curricular didactics [Skills-contents-methods and strategies-evaluation] - teaching-learning-evaluation - content-taught-learnt-evaluated.

1. De ce strategii interactive ?

Imperativul calităţii în educaţie obligă la o reconsiderare a demersului educaţional al profesorului, astfel încât strategiile didactice elaborate să fie centrate pe învăţare şi, respectiv, pe cel care învaţă.

Pentru a asigura dezvoltarea şi valorificarea resurselor lor cognitive, afective şi acţionale, pentru a-i „instrumenta" în vederea adaptării şi inserţiei optime în mediul socio- profesional, este esenţială construirea unor strategii didactice bazate pe acţiune, aplicare, cercetare, experimentare. Astfel, li se va crea elevilor ocazia de a practica o învăţare de calitate, de a realiza achiziţii durabile, susceptibile de a fi utilizate şi transferate în diverse contexte instrucţionale şi nu numai. Beneficiind de o îndrumare competentă, având suportul unor profesori care îi respectă şi sunt interesaţi continuu de ameliorarea nivelului lor de achiziţii şi competenţe, elevii vor avea posibilitatea să realizeze obiectivele învăţării şi să finalizeze cu succes această activitate. În plus, şi şansele lor de reuşită socială vor spori considerabil.

Strategiile didactice interactive promovează o învăţare activă, implică o colaborare susţinută între elevi care, organizaţi în microgrupuri, lucrează împreună pentru realizarea unor obiective prestabilite. Cadrul didactic plasează accentul nu pe rolul de difuzor de mesaje informaţionale, ci pe rolurile de organizator, facilitator şi mediator al activităţilor de învăţare. Demersul didactic este conceput astfel încât nu îl mai are în centru pe profesor, ci pe elev. Rolul profesorului rămâne unul capital, însă, renunţând la vechile practici educaţionale rigide şi uniforme, el devine organizator al unui mediu de învăţare adaptat particularităţilor şi nevoilor beneficiarilor, facilitând procesul învăţării şi dezvoltarea competenţelor. Proiectând şi realizând activităţi de predare-învăţare-evaluare bazate pe strategii didactice

1. Why interactive strategies?

The imperative of quality in education obliges the teacher's educational approach to be reconsidered so that the didactic strategies developed are focused on learning and the learner, respectively.

In order to ensure the development and valorisation of their cognitive, emotional and acting resources, in order to "instrument" them for optimal adaptation and insertion in the socio-professional environment, it is essential to build teaching strategies based on action, application, research and experimentation. In this way, students will be given the opportunity to practice quality learning, to make sustainable purchases, likely to be used and transferred in various instructional contexts and beyond. With competent guidance, with the support of teachers who respect them and are continuously interested in improving their level of purchasing and skills, students will be able to achieve learning objectives and successfully complete this work. In addition, their chances of social success will increase considerably.

Interactive teaching strategies promote active learning, involve sustained collaboration between students who, organized into microgroups, work together to achieve pre-established goals. The teaching environment places the emphasis not on the role of informational messaging speaker, but on the roles of organizer, facilitator and mediator of learning activities. The didactic approach is designed so that it does not have the teacher, but the pupil. The role of the teacher remains a capital, but by renouncing the old, rigid and uniform educational practices, he becomes the organizer of a learning environment tailored to the peculiarities and needs of the beneficiaries, facilitating the learning process and developing skills. Designing and delivering teaching-learning-evaluation activities based on interactive didactic strategies, the didactic framework offers students multiple

interactive, cadrul didactic oferă elevilor multiple ocazii de a se implica în procesul propriei formări, de a-şi exprima în mod liber ideile, opiniile şi de a le confrunta cu cele ale colegilor, de a-şi dezvolta competenţele metacognitive.

Percepţia cadrului didactic asupra elevilor suportă deci transformări radicale: imaginea elevului - receptor pasiv de informaţii, de cunoştinţe „prefabricate" este înlocuită cu imaginea elevului activ, motivat să practice o învăţare autentică, să-şi formeze competenţe specifice de procesare a informaţiilor, de generare de noi cunoştinţe, de aplicare a acestora în diferite contexte etc..

Ceea ce reprezenta un obiectiv fundamental al educaţiei şcolare - transmiterea, respectiv acumularea de cunoştinţe - trece în plan secund atunci când se doreşte promovarea, la acest nivel, a unei culturi a calităţii. Acum, accentul este plasat pe modul în care informaţiile asimilate sunt prelucrate, structurate, interpretate şi utilizate în situaţii variate. Astfel elevii dobândesc competenţe solide, dar şi încrederea că acestea se vor dovedi operaţionale şi le vor servi în mod autentic în diverse contexte de viaţă.

Strategiile didactice interactive au un rol determinant în activitatea instructiv-educativă, fiind prezente în toate etapele conceperii şi realizării efective a acesteia:

a. proiectării, atunci când profesorul, raportându-se la celelalte componente ale procesului de învăţământ (obiective, conţinuturi, timp, forme de organizare etc.), elaborează strategia didactică optimă;

b. în faza de desfăşurare efectivă

c. a activităţii – strategia didactică devine un instrument concret care permite realizarea obiectivelor propuse;

d. în faza (auto)evaluării, alături de alte componente ale procesului de învăţământ, strategia didactică devine "obiect" al evaluării profesorului, apreciindu-se, în funcţie de rezultatele obţinute, calitatea

opportunities to get involved in their own training process, to freely express their ideas, opinions, and face them Colleagues, to develop their metacognitive skills.

The teacher's perception of the pupils thus undergoes radical transformations: the student's image - passive information, "prefabricated" knowledge is replaced by the image of the active learner, motivated to practice authentic learning, to form specific information processing skills, generation Of new knowledge, of their application in different contexts, etc.

What was a fundamental objective of school education - transmission and accumulation of knowledge - is a second step when it is desired to promote at this level a culture of quality. Now, the focus is on how assimilated information is processed, structured, interpreted and used in various situations. Thus students acquire solid skills, but also the confidence that they will prove to be operational and will serve them authenticly in various life contexts.

Interactive didactic strategies have a decisive role in instructive-educational activity, being present at all stages of its conception and effective realization:

a. design, when the teacher, referring to the other components of the educational process (objectives, content, time, organization, etc.), develops the optimal didactic strategy;

b. in the effective phase of the activity - the didactic strategy becomes a concrete instrument that allows the achievement of the proposed objectives;

c. in the (self) evaluation phase, along with other components of the educational process, the didactic strategy becomes the "object" of the teacher's assessment, according to the results obtained, its quality and degree of correspondence with the finalities, content, forms To organize the educational process.

The implementation of a quality management system in pre-university education therefore calls for the organization of an "interactive" learning environment to facilitate pupils' participation in their own

acesteia şi gradul de corespondenţă cu finalităţile, conţinutul, formele de organizare a procesului de învăţământ.

Implementarea unui sistem de management al calităţii în învăţământul preuniversitar reclamă deci necesitatea organizării unui mediu de învăţare stimulativ, „interactiv", care să faciliteze participarea elevilor la procesul propriei formări.

Strategiile didactice interactive au efecte formative evidente, aspect care nu exclude şi posibilitatea manifestării unor limite ale acestora, în condiţiile în care profesorul nu deţine solide competenţe de aplicare a acestora în practica educaţională.

Practicile educative de predare activizantă şi de stimulare a potenţialului creativ al elevului/studentului se înscriu în dezideratele pedagogiei moderniste şi postmoderniste, de cooperare şi reflexie asupra învăţării. Specific instruirii interactive este interrelaţia de învăţare care se stabileşte atât între elevi şi profesori cât şi între elev-elev. Munca activă şi creativă a elevului are la bază procedee de construcţie a cunoaşterii, de restructurare a ideilor, de regândire a gândirii, metacogniţia. Însuşirea strategiilor metacognitive are în vedere reflectarea din partea elevului asupra propriei identităţi, ca subiect al învăţării, efectuând analize de nevoi şi aşteptări educaţionale proprii intereselor sale, în concordanţă cu particularităţile şi posibilităţile cognitive, practice şi efort intelectual şi fizic de care dispune. Metacogniţia presupune în plus analiza gradului de dificultate a sarcinilor de învăţare şi a strategiilor oportune de rezolvare eficientă a acestora.

Învăţarea învăţării – deziderat al educaţiei postmoderniste – presupune interactivitate şi creativitate în adoptarea unor strategii care să solicite implicarea în sarcină şi o atitudine metacognitivă de învăţare şi cunoaştere precum şi interesul de a te perfecţiona continuu. Atitudinea activă şi creatoare a elevilor este o consecinţă atât a stilului de predare al profesorului cât şi a obişnuinţei elevului de a se raporta la sarcină.

training process.

Interactive didactic strategies have obvious formative effects, which does not exclude the possibility of manifesting their limits, provided that the teacher does not have strong competencies to apply them in the educational practice.

Educational practices of actively teaching and stimulating the pupil's / student's creative potential are part of the aims of modernist and postmodernist pedagogy, cooperation and reflection on learning. Specific interactive instruction is the learning interrelation that is set between students and teachers as well as student learners. The active and creative work of the student is based on knowledge building, idea restructuring, rethinking thinking, metacognition. The acquisition of metacognitive strategies aims at reflecting on the learner's own identity, as a subject of learning, by analyzing the needs and educational expectations of his / her interests, in accordance with his / her particular cognitive, practical and intellectual and physical effort. Metacognition also involves analyzing the degree of difficulty of learning tasks and timely strategies to deal effectively with them.

Learning learning - a desideratum of postmodernist education - involves interactivity and creativity in adopting strategies that require metacognitive engagement and metacognitive attitudes, as well as an interest in continuous improvement. The active and creative attitude of students is a consequence of both the teaching style of the teacher and the student's habit of referring to the task. By asking for answers to a problem, by organizing information and training activities for students / students, by focusing on the development of cognitive-applied processes, etc., the teacher influences the active and creative behavior of the student.

2. The role of interactive teaching strategies in teaching, learning, evaluation

Prin felul în care solicită răspunsuri la o problemă, prin felul în care organizează activităţile de informare şi de formare ale elevilor/studenţilor, prin accentul pe care îl pune pe dezvoltarea proceselor cognitiv-aplicative etc., profesorul influenţează comportamentul activ şi creativ al elevului.

2. Rolul strategiilor didactice interactive în procesele de predare, învăţare, evaluare

Strategia didactică este modalitatea eficientă prin care profesorul îi ajută pe elevi să acceadă la cunoaştere şi să-şi dezvolte capacităţile intelectuale, priceperile, deprinderile, aptitudinile, sentimentele şi emoţiile. Ea se constituie dintr-un ansamblu complex şi circular de metode, tehnici, mijloace de învăţământ şi forme de organizare a activităţii, complementare, pe baza cărora profesorul elaborează un *plan de lucru* cu elevii, în vederea realizării cu eficienţă a învăţării.

În elaborarea acestui *plan de lucru*, profesorul ţine cont de o serie de factori care condiţionează buna desfăşurare a acţiunilor de predare/învăţare/evaluare, variabile ce ţin de elev, de curriculum, de organizarea şcolară şi chiar de profesorul însuşi.

Important este ca profesorul să prevadă implicarea elevilor în realizarea acestui *plan de lucru*, în calitate de subiecţi activi ce contribuie la construirea propriei cunoaşteri. Strategia didactică – în viziune postmodernistă – devine astfel rodul unei participări colaborative desfăşurate de profesor împreună cu elevii, aceştia completând planul de lucru cu propriile interese, dorinţe de cunoaştere şi de activitate intelectuală. Astfel, aceştia pot să-şi manifeste dorinţa de a învăţa prin cooperare, în echipă, colectiv sau individual, pot să opteze pentru anumite materiale didactice pe care să le folosească, pentru anumite metode, tehnici sau procedee de lucru. Dându-le şansa de a face astfel de opţiuni, profesorul

The didactic strategy is the effective way in which the teacher helps students to gain access to knowledge and to develop their intellectual abilities, skills, skills, skills, feelings and emotions. It consists of a complex and circular ensemble of complementary methods, techniques, means of education and forms of organization of the activity, on which the teacher develops a working plan with the pupils, in order to achieve the efficiency of learning. In developing this work plan, the teacher takes into account a number of factors that condition the good performance of teaching / learning / assessment, student, curriculum, school organization, and even the teacher himself.

It is important that the teacher foresees the involvement of students in the realization of this work plan, as active subjects that contribute to building their own knowledge. The didactic strategy - in a postmodern vision - is thus the fruit of a collaborative participation of the teacher with the pupils, completing their work plan with their own interests, wishes for knowledge and intellectual activity. Thus, they can express their desire to learn through co-operation, teamwork, collectively or individually, they can opt for certain teaching materials to use, for certain methods, techniques or working methods. By giving them the opportunity to make such choices, the teacher contributes to increasing the activism and development of the creativity of their own disciples, and the didactic strategy, stemming from the harmonious combination of all the actors involved, can successfully lead to the achievement of the proposed goals, learning. And not every learning, but a thorough one, which is related to reality, to the interests and needs of the students, is useful and it is realized by the participation of each student in the process of building their own understanding.

In this respect, Ioan Cerghit points out that "the strategies outline the practical ways to achieve the intended goal and have

contribuie la creşterea activismului şi a dezvoltării creativităţii propriilor discipoli, iar strategia didactică, izvorâtă din combinarea armonioasă a tuturor factorilor implicaţi, poate conduce cu succes către atingerea dezideratelor propuse, în primul rând către asigurarea învăţării. Şi nu orice învăţare, ci una temeinică, care are legătură cu realitatea, cu interesele şi nevoile elevilor, este utilă şi se realizează prin participarea fiecărui elev în procesul constituirii propriilor înţelegeri.

În acest sens, Ioan Cerghit subliniază faptul că "strategiile schiţează evantaiul modalităţilor practice de atingere a ţintei prevăzute şi au valoarea unor instrumente de lucru." (2002, p.273). El atribuie conceptului de strategie didactică patru conotaţii care se întregesc reciproc:

- "mod integrativ de abordare şi acţiune";
- "structură procedurală";
- "înlănţuire de decizii";
- "o interacţiune optimă între strategii de predare şi strategii de învăţare"(Idem. p. 274)

Acelaşi autor priveşte strategiile didactice ca:

-"adoptare a unui anumit mod de abordare a învăţării (prin problematizare, euristică, algoritmizată, factual – experimentală etc.);

-"opţiune pentru un anumit mod de combinare a metodelor, procedeelor, mijloacelor de învăţământ, formelor de organizare a elevilor";

-"mod de programare (selectare, ordonare şi ierarhizare) într-o succesiune optimă a fazelor şi etapelor (evenimentelor) proprii procesului de desfăşurare a lecţiei date" (1983, p. 59); Indicând un sens orientativ al traseului optim de parcurs în atingerea obiectivelor strategiile didactice se caracterizează prin *flexibilitate* , adaptându-se la situaţiile şi condiţiile apărute spontan.

Această restructurare adaptativă depinde în mare măsură de creativitatea şi de

the value of working tools" (2002, p.273). He attributes to the concept of didactic strategy four connotations that are mutually exclusive:

- "integrative approach and action";
- "procedural structure";
- "chain of decisions";
- "an optimal interaction between teaching strategies and learning strategies" (Idem 274)

The same author regards the didactic strategies as:

- "adopting a certain approach to learning (by problem, heuristic, algorithmic, factual - experimental, etc.);
- "option for a certain way of combining methods, methods, means of education, forms of student organization";
- "programming mode (selection, ordering and hierarchy) in an optimal sequence of phases and stages (events) of the process of the lesson" (1983, p. 59); By indicating an indicative direction of the optimal route to achieving the objectives, teaching strategies are characterized by flexibility, adapting to situations and conditions spontaneously emerged.

This adaptive restructuring largely depends on the creativity and spontaneity of the teacher, on his ability to quickly spot weaknesses and to fix errors in a timely manner.

3. Didactic methodology between tradition and innovation

Prerequisites for the use of methods in current training systems should be reported to post-modern didactics that highlight the link between the three components of the learning process: teaching-learning-assessment, and learning theories, which are the foundation of the training systems.

Training means selecting, arranging, balancing, connecting and putting into practice the following four categories of components:

- The objectives of the training
- The contents
- Strategies and methods

spontaneitatea cadrului didactic, de capacitatea acestuia de a sesiza rapid punctele slabe şi de a remedia în timp util erorile.

3. Metodologia didactică între tradiţie şi inovaţie

Premisele utilizării metodelor în cadrul sistemelor de instruire actuale trebuie raportate la didactica post-modernă care subliniază legătura dintre cele trei componente ale procesului de învăţământ: predare – învăţare - evaluare, şi teoriile învăţării, care reprezintă fundamentele sistemelor de instruire.

Instruirea înseamnă modul de selectare, aranjare, echilibrare, conectare şi transpunere în practică a următoarelor patru categorii de componente:

- Obiectivele instruirii
- Conţinuturile
- Strategiile şi metodele
- Evaluarea

(A nu se confunda termenul şi conceptul de obiectiv cu utilizarea acestuia din punct de vedere al limbajului ştiinţific şi pedagogic (de ex. obiective de lungă durată, de scurtă durată, obiective cadru, de referinţă, operaţionale, specifice) cu metoda instruirii pe bază de obiective pedagogice, specifică teoriei învăţării formulată de către B.S. Bloom.)

Eficienţa metodei didactice este relevată în măsura în care are calităţi transformatoare, fiind înţeleasă drept modalitatea folosită de profesor pentru a-i determina pe elevi să găsească ei înşişi calea proprie de urmat în vederea construirii propriei cunoaşteri. Astfel elevul devine conştient nu numai de conţinutul unui domeniu ci trăieşte şi emoţia de a-l studia, motivându-şi alegerile, realizând o învăţare temeinică.

Atunci când alege o metodă didactică, profesorul are în vedere realizarea unor

- Evaluation

(Do not confuse the term and goal concept with its use in terms of scientific and pedagogical language (eg long-term, short-term objectives, reference, operational, specific objectives) Of pedagogical objectives specific to the learning theory formulated by BS Bloom.)

The effectiveness of the teaching method is revealed to the extent that it has transforming qualities, being understood as the way the teacher uses to get students to find their own way to build their own knowledge. Thus, the student becomes aware not only of the content of a field, but also experiences the emotion of studying it, motivating his choices, and making a thorough learning.

When choosing a didactic method, the teacher intends to achieve well-defined, specified and concretized goals in the form of objectives. Exposure methods (eg, story, description, explanation, lecture, training, course, etc.) have the advantage of presenting the contents of a large number of auditors, in a relatively short time, focusing on the essential elements. The role of the teacher in this case is limited to the emitter / transmitter of the educational message. But the key is how to capture and maintain the interest and focus of students during the exposure. A condition for the effectiveness of exponential methods is to adapt the language to the particularities of the audience, using a common repertoire.

In the case of using an interactive methodology, the roles of the teacher are diversified, enriched, so that he becomes an animator, counselor, moderator, participant with his students to solve the problems, even a member of the working teams. It increases the degree of activism and involvement of the student in the activity, from the simple receiver to the active participant. Interactivity also implies a positive attitude towards human relationships, the importance of teamwork and an openness to co-operation, an attitude of supporting the ideas that emerged through

finalităţi bine precizate, specificate şi concretizate sub formă de obiective. Metodele expozitive (de exemplu: povestirea, *descrierea, explicaţia, prelegerea, instructajul, cursul etc.)* au avantajul prezentării conţinuturilor unui număr mare de auditori, într-un timp relativ scurt, cu accent pe elementele esenţiale. Rolul profesorului în acest caz se rezumă la cel de emiţător/transmiţător al mesajului educaţional. Esenţială este însă modalitatea în care reuşeşte să capteze şi să menţină interesul şi atenţia concentrată a elevilor pe parcursul expunerii. O condiţie a eficienţei metodelor de tip expozitiv o constituie adaptarea limbajului la particularităţile auditoriului, folosind un repertoriu comun.

În cazul folosirii unei metodologii interactive, rolurile cadrului didactic se diversifică, se îmbogăţesc, astfel că el devine animator, consilier, moderator, participant alături de elevii săi la soluţionarea problemelor, chiar membru în echipele de lucru. Creşte gradul de activism şi de implicare a elevului la activitate, de la simplu receptor la participant activ. Interactivitatea presupune şi o atitudine pozitivă faţă de relaţiile umane, faţă de importanţa muncii în echipă şi o deschidere faţă de cooperare, o atitudine de susţinere a ideilor apărute prin colaborarea cu ceilalţi. Specifică metodelor didactice interactive este şi multirelaţionalitatea între profesor şi elevi, între elev şi colegii săi, pe de o parte, dintre elevi şi conţinut pe de altă parte. Metodele expozitive nu solicită schimburi între agenţii educaţionali, fiind unidirecţionale, mesajul circulând doar dinspre profesorul – emiţător către elevul – receptor.

Metodologia interactivă ţinteşte, pe lângă realizarea obiectivelor de ordin cognitiv (stimularea proceselor cognitive superioare, dezvoltarea capacităţii de a lega cunoştinţele între ele şi de a crea reţele conceptuale, dezvoltarea inteligenţelor multiple etc.) şi atingerea obiectivelor de ordin socio- afectiv (dezvoltarea capacităţilor de comunicare, de dialogare interpersonală şi

collaboration with others. It also specifies interactive teaching methods and multi-relationship between teacher and pupils, between pupil and colleagues, on the one hand, pupils and content on the other. Exposure methods do not require exchanges between educational agents, being unidirectional, the message only moving from the transmitting teacher to the receiving student.

In addition to achieving cognitive goals (stimulating higher cognitive processes, developing the capacity to link knowledge between them and creating conceptual networks, developing multiple intelligences, etc.), interactive methodology aims to achieve socio-emotional goals Communication, interpersonal and intrapersonal dialogue, stimulation of self-confidence, stimulation of reflection capacities on own learning approaches - metacognition and inter-human relations, etc.)

There is a close relationship between the organization and structuring of the informational content, the level of abstraction and generalization of knowledge, their metering and methodological processing in the textbooks and the methodological decisions made by the teacher. The traditional, linear manner, mainly based on the presentation, description and exemplification of the contents, requires the use of traditional and often passive methods (methods of oral and continuous exposure of knowledge, demonstration, exemplification, etc.) in the process of transmitting and assimilation of knowledge. . If the decision of the teacher aims at presenting the information in an actively problematic way, requiring the direct participation of the students in the rediscovery of the knowledge, then the methodology used also involves the active and interactive methods (problem, discovery, collaboration, case study, mutual learning, etc.)

Exponential communication of knowledge has the advantage of shortening the way of access to cultural values, to

intrapersonală, stimularea încrederii în sine, stimularea capacităţilor de reflectare asupra proprilor demersuri de învăţare – metacogniţia şi asupra relaţiilor interumane etc.)

Există o relaţie strânsă între organizarea şi structurarea conţinutului informaţional, nivelul de abstractizare şi generalizare a cunoştinţelor, dozarea şi prelucrarea metodologică a acestora în manualele şcolare şi luarea unor decizii metodologice din partea profesorului. Maniera tradiţională, lineară, bazată cu precădere pe prezentarea, descrierea, exemplificarea conţinuturilor impune cu precădere în procesul de transmitere – asimilare a cunoştinţelor folosirea metodelor tradiţionale şi de multe ori pasive (metode de expunere orală şi continuă a cunoştinţelor, demonstraţia, exemplificarea etc.). Dacă decizia cadrului didactic vizează prezentarea informaţiilor într-o manieră activ-problematizantă, impunând participarea directă a elevilor în redescoperirea cunoştinţelor, atunci şi metodologia utilizată implică metodele active şi interactive (problematizarea, descoperirea, colaborarea, studiul de caz, învăţarea reciprocă, etc.)

Comunicarea expozitivă a cunoştinţelor are avantajul că scurtează drumul de acces la valorile culturii, la cunoaşterea ştiinţifică care este mai greu accesibilă prin alte metode. Învăţământul modern pune accent pe poziţia elevului ca subiect activ al propriei formări, pe descoperire şi cercetare, pe creaţie, pe refacerea parcursului ştiinţific în laborator al cercetătorului, însă de multe ori, acestea necesită un timp mai îndelungat care nu se suprapune cu timpul şcolar disponibil. Valenţele informative ale metodelor expozitive le conferă acestora o poziţie viabilă în ansamblul metodelor didactice, deoarece, într-un timp relativ scurt, un singur profesor poate transmite unei colectivităţi o cantitate mare de date. Acest lucru apare ca o necesitate mai ales în

scientific knowledge that is more difficult to access by other methods. Modern education places emphasis on the student's position as the active subject of his own training, on discovery and research, on creation, on the restoration of the researcher's scientific career path, but often requires a longer time that does not overlap with the available school time . The informative flags of the exhibition methods give them a viable position in the teaching methods as, in a relatively short time, a single teacher can transmit a large amount of data to a collectivity. This emerges as a necessity especially in the context of the information explosion, accelerating the pace of cultural development and the emergence of new discoveries, which is reflected in the increased volume of knowledge contained in school curricula and textbooks. Another advantage of the exponential methods is that there are also truths that can not be subject to direct student verification.

On the other hand, expo type communication, by itself providing a shorter learning path, may have the disadvantage of formalism, superficiality or lack of operationality, the student acquiring a rich bag of knowledge that does not find the correspondent in practice or Which he does not know how to use them. It has the teacher's mastery of how he can deliver the formative valency exposure methods, motivating students to actively receive messages through personal processing and original rendering. The method itself is not criticized, but the way in which the student is asked to respond to the learning requirements and tasks. In situations where the teacher chooses to convey to his students "ready-made" knowledge and combines this with an authoritative style requiring their reproduction in the same manner as they were taught, the dogmatism and rigidity specific to a based education On memory and reproduction, lacking the formative-educational aspects that are meant to stimulate thinking and its operations (analysis, synthesis, abstraction, generalization, materialization), imagination,

condiţiile exploziei informaţionale, a accelerării ritmului de dezvoltare culturală şi a apariţiilor de noi descoperiri, fapt ce se reflectă în volumul sporit de cunoştinţe cuprins în programele şi manualele şcolare. Un alt avantaj al metodelor expozitive îl constituie faptul că exsită şi adevăruri care nu pot fi supuse unei verificări directe din partea elevilor.

Pe de altă parte, comunicarea de tip expozitiv, prin însăşi faptul că oferă o cale mai scurtă de învăţare, poate avea dezavantajul formalismului, al superficialităţii sau al lipsei operaţionalităţii, elevul acumulând un bogat bagaj de cunoştinţe ce nu-şi găsesc corespondentul în practică sau pe care nu ştie cum să le folosească. Ţine de măiestria cadrului didactic felul în care va reuşi să confere metodelor expozitive valenţe formative, motivând elevii să recepţioneze activ mesajele, prin prelucrare personală şi redare originală. Nu metoda în sine este criticată, ci modul în care este aplicată şi maniera în care este solicitat elevul să răspundă cerinţelor şi sarcinilor de învăţare. În situaţiile în care cadrul didactic alege să transmită elevilor săi cunoştinţe „de-a gata elaborate" şi combină acest fapt cu un stil autoritar prin care impune reproducerea acestora în aceeaşi manieră în care ele au fost predate, intervine dogmatismul şi rigiditatea specifice unui învăţământ bazat pe memorizare şi reproducere, lipsit de aspectele formativ-educative ce au în vedere stimularea gândirii şi a operaţiilor ei (analiza, sinteza, abstractizarea, generalizarea, concretizarea), a imaginaţiei, a creativităţii.

În acelaşi timp, metodele interactive accentuează latura formativ-educativă de dezvoltare a personalităţii atât prin oferirea de ocazii de a descoperi şi a valida în practică cunoştinţele teoretice cât şi prin oportunităţile sociale de dezvoltarea a trăsăturilor de caracter, de voinţă şi persverenţă.

Specificul *metodelor interactive de grup* este faptul că ele promovează creativity.

At the same time, interactive methods emphasize the formative-educational aspect of personality development by providing opportunities to discover and validate in practice both theoretical knowledge and social opportunities for the development of character traits, will and perseverance.

The specificity of group interactive methods is that they promote the interaction between the minds of the participants, their personalities, leading to more active learning and obvious results. This type of interactivity determines the learner's identification with the learning situation in which he / she is trained, which leads them to transform them into masters of their own transformations and training.

Under the conditions of performing simple tasks, group activity is stimulating, generating contagious behavior and competitive endeavor; In solving complex tasks, solving problems, obtaining the right solution is facilitated by the issuance of multiple and varied assumptions. Interaction stimulates the effort and productivity of the individual and is important for self-discovery of their own capabilities and limits, for self-evaluation. There is a dynamic intergroup with favorable influences in the personality plan, and the team-workers are able to apply and synthesize knowledge in various and complex ways, while learning more solidly than in individual work. In this way students develop their ability to work together as an important part of life and their future professional work. The group gives a sense of trust, security and mutual engagement of the members that leads to the disappearance of the fear of failure and the courage to take the risk, minimizing the phenomenon of emotional blockage of creativity. Teamwork gives students the opportunity to share their opinions, experiences, ideas, personal work strategies, information; Interrelations among group members, emulation increase interest in a given theme or task, motivating students to

interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente. Acest tip de interactivitate determină identificarea elevului cu situaţia de învăţare în care acesta este antrenat, ceea ce duce la transformarea acestora în stăpânii propriilor transformări şi formări.

În condiţiile îndeplinirii unor sarcini simple, activitatea de grup este stimulativă, generând un comportament contagios şi o strădanie competitivă; în rezolvarea sarcinilor complexe, rezolvarea de probleme, obţinerea soluţiei corecte e facilitată de emiterea de ipoteze multiple şi variate. Interacţiunea stimulează efortul şi productivitatea individului şi este importantă pentru autodescoperirea propriilor capacităţi şi limite, pentru autoevaluare. Există o dinamică intergrupală cu influenţe favorabile în planul personalităţii, iar subiecţii care lucrează în echipă sunt capabili să aplice şi să sintetizeze cunoştinţele în moduri variate şi complexe, învăţând în acelaşi timp mai temeinic decât în cazul lucrului individual. În acest fel se dezvoltă capacităţile elevilor de a lucra împreună ce se constituie într-o componentă importantă pentru viaţă şi pentru activitatea lor profesională viitoare. Grupul dă un sentiment de încredere, de siguranţă şi de antrenare reciprocă a membrilor ce duce la dispariţia fricii de eşec şi curajul de a-şi asuma riscul, reducând la minim fenomenul blocajului emoţional al creativităţii. Lucrul în echipă oferă elevilor posibilitatea de a-şi împărtăşi părerile, experienţa, ideile, strategiile personale de lucru, informaţiile; interrelaţiile dintre membrii grupului, emulaţia sporesc interesul pentru o temă sau o sarcină dată, motivând elevii pentru învăţare.

Pe de altă parte, metodele interactive solicită anumite condiţii de timp mai îndelungat faţă de cele expozitive (de exemplu: timp de gândire acordat elevilor, timp de interrelaţionare, timp de expunerea a ideilor individuale şi comune, timp de learn.

On the other hand, interactive methods require some longer timeframe than the exponential ones (eg: student thinking time, interrelation time, exposure time of individual and common ideas, evaluation time, etc.), certain skills Of students working together, socializing, communicating and interrelated, as well as adequate material resources. From the teacher's point of view, interactive teaching methods may require more than just other types of effort, designing and carefully correlating resources in accordance with methods, techniques, and organizational grouping of learners to keep the pupils' interest constantly for longer activity.

In the absence of this interest in student participation to collaborate and work together, interactive methods do not meet the requirements of efficiency and effectiveness desired. Taking into account that the purpose of interactivity is to stimulate participation in interactions and to find solutions through co-operation, the means of education must be factors in supporting group work and stimulating individual and collective learning. Lack of adequate material resources can lead to renunciation and discomfort with unwanted effects on learning.

Post-modern didactics leads to the following paradigm changes in the classroom management, according to table 1 - Towards the pupil class perspectives – attached at the end of the paper.

4. Learning theories. Behaviorism - Constructivism – Cognitivism

In psychology and education, learning is commonly defined as a process that integrates cognitive, emotional and environmental influences into the acquisition, development, and production of changes in knowledge, habits, values and points of view about existence. Explanations of what happens when learning takes place are provided by learning theories. A learning theory is an

evaluare etc.), anumite aptitudini ale elevilor de lucrul în colaborare, dorinţă de socializare, capacităţi de comunicare şi interrelaţionare, precum şi resurse materiale adecvate. Din partea profesorului, metodele didactice interactive necesită poate mai mult decât alte tipuri, un efort de proiectare şi corelare atentă a resurselor în concordanţă cu metodele, tehnicile şi forma de organizare grupală a elevilor, pentru a menţine constant şi pentru mai mult timp interesul elevilor pentru activitate.

În lipsa acestui interes de participare din partea elevilor pentru a colabora şi a lucra împreună, metodele interactive nu-şi satisfac condiţiile de eficienţă şi de eficacitate dorite. Ţinând cont că scopul interactivităţii este cel de stimulare a participării la interacţiuni şi la găsirea unor soluţii prin cooperare, mijloacele de învăţământ trebuie să se constituie în factori de sprijinire a lucrului în grup şi de stimulare a învăţării individuale şi colective. Lipsa resurselor materiale adecvate poate conduce la renunţări şi la disconfort cu efecte nedorite asupra învăţării.

Didactica post-modernă determină anumite schimbări de paradigmă la nivelul managementului clasei de elevi, conform tabelului 1 – perspective asupra clasei de elevi - ataşat la finalul lucrării.

4.Teorii ale învăţării. Behaviorismul – Constructivismul – Cognitivismul

În psihologie şi educaţie, învăţarea este în mod obişnuit definită ca un proces care integrează influenţele cognitive, emoţionale şi de mediu în dobândirea, dezvoltarea şi producerea schimbărilor asupra cunoaşterii, deprinderilor, valorilor şi punctelor de vedere despre existenţă. Explicitările despre ceea ce se întâmplă atunci când învăţarea are loc sunt oferite de către teoriile învăţării. O teorie a învăţarii este o încercare de a descrie şi explica modul cum oamenii învaţă, care, totodată, contribuie la înţelegerea inerenţei acestui

attempt to describe and explain how people learn, which also contributes to understanding the inherent nature of this process. Learning theories do not provide us with solutions, but instead help us to focus on those important variables in building an optimal solution.

Theories of learning help us in at least two ways:

- gives us a vocabulary and a conceptual structure for interpreting the learning examples that we observe and face;
- gives us the conceptual and practical framework in which we can seek solutions.

Learning theories lie in three broad categories or philosophical structures:

- behaviorism
- constructivism
- cognitivism

Behaviorism (aims to lead learning to new forms of behavior)

Constructivism seeks to build knowledge based on previous experience and data acquired by the subject. Variants of constructivism, such as socio-structuralism, highlight the role of the social, family environment, the role of individuals and society, the community due to the functions of communication they hold and the mobilization of this function that is wise. The word is a carrier of d3 information of various types, meanings and functional schemes is considered to be the intermediate between the subject and the person with whom he communicates. Representative is Russian psychologist Lev Vigotsky.

Cognitivism emphasizes the importance of the practical application of the learning outcomes, the theoretical and practical acquisitions that the subject realizes. The cognitivist approach refers to philosophical guidelines from antiquity.

For example. Know yourself (Parmen ide), as well as education according to skills and practical skills or how to educate children (Thomas Morus utopia or Thomaso Campanella's Sunset City) (see table 2

proces.

Teoriile învăţării nu ne oferă soluţii, în schimb ne ajută să ne îndreptăm atenţia asupra acelor variabile importante în construirea unei soluţii optime.

Teoriile învăţării ne ajută în cel puţin două moduri:

- ne oferă un vocabular şi o structură conceptuală pentru interpretarea exemplelor de învăţare pe care le observă şi cu care ne confruntăm;
- ne oferă cadrul conceptual şi practic în care putem căuta soluţii.

Teoriile învăţării sunt situate în trei mari categorii sau structuri filosofice:

- behaviorismul
- constructivismul
- cognitivismul

Behaviorismul (urmăreşte ca învăţarea să conducă la noi forme de comportament). Constructivismul urmăreşte realizarea cunoaşterii pe baza experienţei şi datelor anterioare dobândite de către subiect. Variantele constructivismului precum socioconstructivismul pun în evidenţă rolul pe care îl are mediul social, familial, rolul pe care îl au indivizii şi societatea, comunitatea datorită funcţiilor comunicării pe care acştia la deţin şi a mobilului acestei funcţii care este cuvântul. Cuvântul este purtator d3 informaţie de diferite tipuri, de sensuri şi în schemele funcţioale este considerat a fi intermediarul între subiect şi persoana cu care acesta comunică. Reprezentantul este psihologul rus Lev Vîgotsky.

Cognitivismul subliniază importanţa aplicării practice a rezultatelor învăţării, a achiziţiilor teoretice şi practice pe care le realizează subiectul. Abordarea cognitivistă face trimitere la orientări filosofice încă din antichitate. De exemplu cunoaste-te pe tine însuţi (Parmen ide), precum şi educarea în funcţie de abilităţi şi de deprinderile practice sau la felul cum trebuie educaţi copii (utopia lui Thomas Morus, sau Cetatea soarelui lui Thomaso Campanella) (vezi tabelul 2 - Perspectiva comparativa asupra celor trei curente de gandire).

Comparative perspective on the three currents of thinking)

The methodological suggestions refer to the way in which the didactic activity is organized in order to train the students in the competences formulated in the curriculum. Valorisation of key competences and ensuring their transferability at the level of different activities (school and extra-curricular), considering the pupil as a subject of instructive-educational activity and its orientation towards the formation of specific competences, accentuating the practical-applicative character of the disciplineand respecting the exigencies of the sustainable learning, which:

• use of didactic strategies focusing on: the progressive building of knowledge and the continuous strengthening of capacities; The flexibility of the approaches and the differentiated course; Cultivating the student's ability to self-assess, the reflexive spirit and self-exigency; Coherence and inter- and transdisciplinary approaches;

• use of active methods (eg discovery, problem-based learning, cooperative learning, case study, simulation, role play, logical analysis of a text, debate), which contributes to the development of communication capacity, Critical, tolerant, open and creative spirit, creating an educational framework designed to encourage positive social interaction, intrinsic motivation, engaging the learner in the process of learning and acquiring the skills to participate actively in the social space (see table 3 - Table 3 Holist approach to the problemation).

There are many classifications of the methods, but the reason we chose the problem is the addressability of this method to the higher processes of thinking.

Unlike algorithms based on algorithms that lead to familiarity with observing working rules, working steps and developing linear, convergent thinking, problem-solving aims to develop divergent critical thinking and creativity.

The model can be applied to any method

Sugestiile metodologice au în vedere modul de organizare a activităţii didactice în vederea formării la elevi a competenţelor formulate în programa şcolară.

Valorizarea competenţelor-cheie şi asigurarea transferabilităţii acestora la nivelul diferitelor activităţi(şcolare şi extraşcolare), considerarea elevului ca subiect al activităţii instructiv-educative şi orientarea acesteia spre formarea competenţelor specifice, accentuarea caracterului practic-aplicativ al disciplineipresupun respectarea unor exigenţe ale învăţării durabile, printre care:

• utilizarea unor strategii didactice care să pună accent pe: construcţia progresivă a cunoştinţelor şi consolidarea continuă a capacităţilor; flexibilitatea abordărilor şi parcursul diferenţiat; cultivarea capacităţii elevului de a se autoevalua, a spiritului reflexiv şi autoexigenţei; coerenţă şi abordări inter- şi transdisciplinare;

• utilizarea unor metode active (de exemplu, învăţarea prin descoperire, învăţarea problematizată, învăţarea prin cooperare, studiul de caz, simularea, jocul de roluri, analiza logică a unui text, dezbaterea), care contribuie la dezvoltarea capacităţii de comunicare, de manifestare a spiritului critic, tolerant, deschis şi creativ, la crearea acelui cadru educaţional menit să încurajeze interacţiuneasocială pozitivă, motivaţia intrinsecă, angajarea elevului în procesul de învăţare şi de dobândire a competenţelor de participare activă în spaţiul social (vezi tabelul 3 - Abordarea holista a problematizarii).

Există multe clasificări ale metodelor, dar motivul pentru care am ales problematizarea este adresabilitatea acestei metode la procesele superioare ale gândirii.

Spre deosebire de metodele pe bază de algoritmi care au ca scop şi conduc la familiarizarea cu respectarea regulilor de lucru, a etapelor de lucru şia care dezvoltă gândirea liniară, convergentă, problematizarea are ca scop instrucţional dezvoltarea gîăndirii critice divergente şi a creativităţii. Modelul poate fi aplicat la orice (see table 4 - Recommended model for designing the use of a teaching method).

BIBLIOGRAPHY:

1. Vrtop Sorin-Avram: *Pedagogical practice book for Level I and Level II of the psycho-pedagogical program for the certification of the teaching profession through the Department for Teaching Staff Training.* Academica Brâncuşi Publishing House, Târgu-Jiu, 2012 ISBN 978 -973-144-539-7, Third Edition

2. John Cerghit - *Alternative and complementary training systems. Structures, styles and strategies*. Aramis Publishing House, Bucharest, 2002.

3. Ioan Cerghit - *Methods of education*. Polirom Publishing House, Iaşi, 2004.

4. Ioan Cerghit, Ioan Neacşu, Ion Negreţ Dobridor, Ion Ovidiu Pânişoară - *Pedagogical lectures*. Polirom Publishing House, Iaşi.

5. Sorin Cristea - *Dictionary of pedagogical terms.* Ed. D.P., Bucharest, 2000.

6. Sorin Cristea - *Theories of Learning. Training models.* Didactic and Pedagogical Publishing House R.A., Bucharest, 2005.
7. Sorin Cristea - *Pedagogical Curriculum*. Didactic and Pedagogical Publishing House, Bucharest, 2006.

8. Romitã Iucu - *School education. Theoretical and applicative perspectives*. Ed. Polirom, Iasi, 2002.

9. Elena Joita - *Cognitive Education.* Polirom Publishing House, Iasi,

metodă (vezi tabelul 4 – Model recomandat pentru proiectarea utilizării unei metode didactice).

BIBLIOGRAFIE:

1. Vîrtop Sorin-Avram: Caiet de practică pedagogică pentru Nivelul I şi Nivelul al II-lea (liceal) *al programului psihopedagogic în vederea certificării pentru profesia didactică prin Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic.* Editura Academica Brâncuşi, Târgu-Jiu, 2012 ISBN 978 -973-144-539-7, Ediţia a III-a

2. Ioan Cerghit – *Sisteme de instruire alternative şi complementare. Structuri, stiluri şi strategii.* Editura Aramis, Bucuresti, 2002.

3. Ioan Cerghit – *Metode de învăţământ*. Editura Polirom, Iaşi, 2004.

4. Ioan Cerghit, Ioan Neacşu, Ion Negreţ Dobridor, Ion Ovidiu Pânişoară – *Prelegeri pedagogice.* Editura Polirom, Iaşi.

5. Sorin Cristea- *Dicţionar de termeni pedagogici*. Ed. D.P., Bucureşti, 2000.

6. Sorin Cristea – *Teorii ale învăţării. Modele de instruire*. Editura Didactică şi Pedagogică R.A., Bucureşti, 2005.

7. Sorin Cristea – *Curriculum Pedagogic*. Editura Didfactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2006.

8. Romiţă Iucu – *Instruirea şcolară. Perspective teoretice şi aplicative*. Ed. Polirom, Iaşi, 2002.

9. Elena Joiţa – *Educaţia cognitivă*. Editura Polirom, Iaşi,

10. Elena Joita - *Constructivist training - an alternative. Fundamentals. Strategy.* Aramis Publishing House, 2006.

11. Ioan Neacsu - *Training and learning*. Scientific Ed., Bucharest, 1990.

12. N. Mitrofan - *Pedagogical aptitude*, Didactic and Pedagogical Ed., 1988.

13. Ion Negreţ-Dobridor - *Didactica Nova*. Aramis Publishing House, 2005

1. **VOLUME: "EDUCATION AND DEVELOPMENT"**
Editors: Valentin Dogaru-Ulieru, Luminiţa Drăghicescu
Project Manual / POSDRU / 87 / 1.3 / S / 62651
ISBN 978- 606-8229-05-8 code National Library 371
Publishing: Foundation - Scrisul Românesc Publishing House, Craiova. August 2011
Module A: Curriculum abilitation
I.Education in the Knowledge Society, pp. 19-42
II. Fundamentals of curriculum design pp. 43-90
Module B: Differential training
III. Intelligence and Differential Training, pp. 313-330

10. Elena Joiţa - *Instruirea constructivistă – o alternativă. Fundamente. Strategii*. Editura Aramis, 2006.

11. Ioan Neacsu – *Instruire si invatare*. Ed. Stiintifică, Bucureşti, 1990.

12. N. Mitrofan- *Aptitudinea pedagogica*, Ed. Didactică şi Pedagogică, 1988.

13. Ion Negreţ-Dobridor – *Didactica Nova*. Editura Aramis, 2005

1. **VOLUMUL: "EDUCAŢIE ŞI DEZVOLTARE"**

Editors: Valentin Dogaru-Ulieru, Luminiţa Drăghicescu
Manualul proiectului/ POSDRU / 87/ 1.3/S/ 62651
ISBN 978- 606-8229-05-8 cod Biblioteca Naţională 371
Publishing: Fundaţia - Editura Scrisul Românesc, Craiova. August 2011
Modulul A : Curriculum abilitation
I .Educaţia în societatea cunoaşterii pag. 19-42
II. Fundamentele proiectării curriculare pag. 43-90
Modulul B: Instruire diferenţiată
III. Inteligenţă şi instruire diferenţiată pag. 313-330

TABEL 1 PERSPECTIVE ASUPRA CLASEI DE ELEVI

Perspectiva clasică	Perspectiva romantică	Perspectiva post-modernă
Clasă de predare	Învăţare individualizată	Abordare a clasei aproape flexibilă
Stil autocratic	Atmosferă degajată	Participativă

Conservator	Abdicare	Liberală
Accent pe disciplina predată	Subliniază metoda	Subliniază procesul de învăţare
Rolul profesorului este dominant	Domină rolul elevului-centrată pe elev	Centrată pe investigare-cercetare
Materiale ajutătoare pentru predare	Audio-vizuale	Resurse pentru învăţare
Disciplină	Libertate	Experienţă
Deprinderi	Descoperire	Creativitate
Abordare activă	Reactivă	Transactivă
Siguranţă	Confuză	Probabilitate
Competitivă	Cooperare	Creştere-dezvoltare
Activitate didactică orientată înspre alţii	Orientată înspre sine	Realizare de sine
Disciplină	Libertate	Responsabilitate
A face lucruri la solicitarea cadrului didactic	A face lucruri pentru	A face lucruri cu (ajutorul)

După Davies , I.K., *Objectives in Curriculum Design*.New York, McGrawHill. Citat în Louis Cohen and Lawrence Manion(2002), *A Guide to Teaching Practice*, Routledge, London, 3rd Edition. pag.23.

TABLE 1 TOWARDS THE PUPIL CLASS PERSPECTIVES

Classic Perspective	Romantic Perspective	Post-modern Perspective
Teaching class	Individual learning	Almost flexible approach of the class
Autocratic style	Relaxed atmosphere	Active
Conservative	Abdication	Liberal
Accent on the subject taught	Underlines method	Underlines the process of teaching
The role of the teacher is dominant	The role of the pupil is dominant – student-centred	Focused on investigation-research
Aids for teaching	Audio-visual	Learning resources
Discipline	Liberty	Experience
Skills	Discovery	Creativity
Active approach	Reactive	Transactive
Safety	Confused	Probability
Competitive	Cooperation	Growing-development
Teaching oriented towards others	Self-directed	Self-achievement
Discipline	Liberty	Responsability
Doing things at the teacher's request	Doing things for	Doing things with (the help of)

after Davies, I.K., Objectives in Curriculum Design.New York, McGraw Hill. Quoted in

Louis Cohen and Lawrence Manion (2002), A Guide to Teaching Practice, Routledge, London, 3rd Edition. page 23.

Tabel 2 PERSPECTIVA COMPARATIVA ASUPRA CELOR TREI CURENTE DE GANDIRE

Behaviorismul	Constructivismul	Cognitivismul
Învăţarea se manifestă prin schimbări în comportament.	Învăţarea este un proces în care cel care învaţă activ construieşte noi idei sau concepte pe baza experienţei curente şi a cunoaşterii anterioare	Primele schimbări şi provocări aduse behaviorismului au fost cele din partea psihologiei de tip *gestalt (Bode, 1929).* Psihologi din cadrul acestei orientări au propus analiza principiilor şi nu a factorilor izolaţi. Aceste puncte de vedere au fost incluse apoi în ceea ce au devenit teoriile cognitive.
Mediul modelează comportamentul.	Constructivismul are multe variante precum: învăţarea activă, învăţarea prin descoperire, construirea cunoaşterii. Aspecte constructiviste se găsesc în învăţarea dirijată, învăţarea experienţială, practica reflexivă.	- sistemul de organizare al memoriei este un procesor activ de informaţie - cunoaşterea dobândită anterior are un rol important în învăţare
Principiul contingenţei şi al întăririi sunt centrale pentru explicarea învăţării	Constructivismul social subliniază faptul că cunoaşterea se realizează atunci când individul se implică în mod social, prin intermediul comunicării şi al activităţilor de rezolvare a unor probleme şi sarcini comune.	Teoriile cognitive depăşesc limitele referitoare la analiza comportamentului propus de behaviorism prin explicarea învăţarii pe baza proceselor care au loc în creier.
Învăţarea este achiziţionarea unui nou comportament prin intermediul condiţionării	Indiferent de varianta de constructivism, acesta promovează libertatea de explorare a celui care învaţă în cadrul unei structuri organizate. Profesorul acţionează ca un facilitator al cunoaşterii care încurajează grupul educaţional să descopere principii pentru	Teoriile constructiviste sunt preocupate de transferul cunoaşterii şi deprinderilor dincolo de situaţia iniţială de învăţare. Din aceste motive este acordată o mare importanţă prezentării informaţiilor din perspective multiple, utilizarea unei diversităţi de studii de caz

	sine şi să construiască cunoaşterea pe baza rezolvării de probleme reale.	care să conţină o multitudine de exemple. Teoriile cognitiviste afirmă, de asemenea, că învăţarea eficientă şi efectivă depinde de contextul învăţării, motiv pentru care instruirea trebuie să fie foarte specifică. Totodată este relevantă construirea cunoaşterii în sensul că cei care învaţă trebuie să aibă posibilitatea de a-şi dezvolta propria reprezentare a datelor pentru a putea învăţa eficient şi adecvat.
Reprezentanţi: B.F.Skinner, Edward Thorndike, Toman, Guthrie, Hull Condiţionarea clasică: I.Pavlov Condiţionarea operantă: B.S.Skinner (S-R)	Reprezentanţi: B.S. Bruner,	Teoriile cognitiviste au la baza teorii constructiviste precum cele formulate de către Bruner, Ausubel, J. Piaget.

Table 2 COMPARATIVE PERSPECTIVE ON THE THREE CURRENTS OF THINKING

Behaviorism	Constructivism	Cognitivism
Learning is manifested by changes in behavior.	Learning is a process in which the learner actively builds new ideas or concepts based on current experience and prior knowledge	The first changes and challenges to behaviorism were those of gestalt psychology (Bode, 1929). Psychologists in this guideline proposed the analysis of principles and not of isolated factors. These views were then included in what became cognitive theories.
The environment shapes the behaviour.	Constructivism has many variants such as active learning, discovery learning, building knowledge. Constructivist aspects are found in guided learning,	- The memory organization system is an active information processor - Knowledge previously acquired has an important role in learning

	experiential learning, reflexive practice.	
The principle of contingency and reinforcement is central to explaining learning	Social constructivism emphasizes that knowledge is achieved when the individual engages in a social way through communication and activities to solve common problems and tasks.	Cognitive theories go beyond the boundaries of behavioral behavioral analysis by explaining learning based on the processes that take place in the brain.
Learning is the acquisition of new behavior through conditioning	Whatever the constructivism, it promotes the freedom of exploration of the learner within an organized structure. The teacher acts as a facilitator of knowledge that encourages the educational group to discover principles for oneself and build knowledge based on real problem solving.	Constructivist theories are concerned with the transfer of knowledge and skills beyond the initial learning situation. For these reasons, it is of great importance to presenting information from multiple perspectives, using a variety of case studies that contain a multitude of examples. Cognitive theories also state that effective and effective learning depends on the context of learning, which is why training needs to be very specific. At the same time, it is relevant to build knowledge in the sense that learners need to be able to develop their own data representation so that they can learn effectively and appropriately.
Representatives: B.F.Skinner, Edward Thorndike, Toman, Guthrie, Hull Classical conditioning: I.Pavlov Operating Condition: B.S. Skinner (S-R)	Representatives: B.S. Bruner,	Cognitivist theories are based on constructivist theories as formulated by Bruner, Ausubel, J. Piaget.

Tabel 3 ABORDAREA HOLISTA A PROBLEMATIZARII

PROBLEMATIZAREA	CONDIŢII DE EFICIENŢĂ	ELEVII SUNT PUŞI ÎN SITUAŢIA
Problematizarea este modalitatea de a crea în mintea	Găsirea de soluţii noi la o întrebare, situaţie-problemă;	- de predare prin introducerea de întrebări problemă şi

elevului(studentului) o stare (situaţie), conflictuală (critică sau de nelinişte) intelectuală pozitivă, determinată de necesitatea cunoaşterii unui obiect, fenoment, proces sau a rezolvării unei probleme teoretice sau practice pe cale logico-matematică sau experimentală.

Problematizarea este o metodă cu caracter activ-participativ, formativ, euristic, capabilă să determine activitatea individuală, independentă, să antreneze şi să dezvolte capacităţi, imaginaţia, gândirea logică, convergentă, divergentă, productivă, creativă, formularea de ipoteze şi găsirea de soluţii de rezolvare/aplicare.

Tipuri de problematizare:

a) Întrebarea – problemă
b) Problema
c) Situaţie-problemă

Etapele problematizării:

a)crearea/alegerea tipului de problemă /problematizare;

b) reorganizarea fondului aperceptiv, dobândirea de noi date şi restructurare a celor vechi în raport de datele noi într-un sistem unitar adecvat rezolvarării tipului de problemă;

c) stabilirea/elaborarea variantelor informative sau acţionale de rezolvare şi alegerea soluţiei optime;

d) verificarea experimentală a soluţiei elaborate/alese.

\Bibliografie :

IoanBontaş.(1994).*Pedagogie.*Bucureşti: Editura ALL. (Metode de învăţământ pag. 143-190).

Elena Joiţa.(2002). *Educaţia cognitivă*. Iaşi: Editura Polirom.(pag. 143-154)

-formulare şi rezolvare de ipoteze;

- construirea problemei pe baza contradicţiei dintre cunoaşterea anterioară şi prezentă;
- necesitatea restructurării experienţei şi cunoştinţelor;
- crearea unui obstacol în calea cunoaşterii obişnuite(problema constituite un obstacol în calea gândirii);
- prezentarea condiţiilor, mijloacelor, nivelului, planului de rezolvare;
- respectarea etapelor învăţării;
- evitarea confuziilor între problematizare şi exerciţiul de creativitate, formularea simplă de întrebări, de comparaţii, de aplicaţii, rezolvarea prin mai multe căi cunoscute;
- asigurarea materialelor şi suporturilor didactice adecvate şi necesare.

PROFESORUL SE AFLĂ ÎN SITUAŢIA :

- de a alege/ propune situaţii problemă conform obiectivelor programei analitice respectând principiile didactice (particularităţile de vârstă, predare - învăţare de la simplu la complex, de la particular la general, de la general la particular, învăţării active şi temeinice, etc.);
- de a sprijini şi conduce noua învăţare pe baza problematizării şi îmbinând problematizarea cu alte metode;
- de a utiliza material didactic adecvat;

sprijinirea rezolvării acesteia;

- de învăţare problematizată cu reactualizarea şi restructurarea cunoştinţelor, cu identificarea contradicţiilor, cu analiza problemei în variante de rezolvare, cu verificarea şi evaluarea soluţiilo, creativitater;
- de îmbinare a rezolvării euristice cu cea algoritmică;
- de combinarea cu alte metode;
- de activizare prin folosirea raţionamentelor(inductive, deductive, transductive), asociaţiilor după diferite criterii, analogii, modificări, simplificări;
- de diversificare a contradicţiilor posibile între cunoştinţele anterioare şi cele noi, între diferitele nivele de cunoaştere, între concepţia(iile) anterioare şi cea nouă(cele noi); între teorie şi practică;
- de alegere / verificare/ evaluare a soluţiei- soluţiilor corecte dintr-o succesiune dată / propusă /elaborată(aflată);
- de aplicare şi verificare a soluţiei/soluţiilor;
- de diversificare a rezolvării contradicţiei prin asociaţie de idei, analize, încercări succesive;
- de antrenare-participare a elevului în formularea problemei pe baza materialului anterior;
- de găsire de către elev a materialului necesar rezolvării după formularea-enunţarea problemei;
- de utilizare a suporturilor

	- de a conduce noua învăţare diferenţiat în funcţie de particularităţile clasei de elevi, specificul lecţiei, etc. - de a evalua modul de respectare a algoritmului de lucru, al etapelor rezolvării, al verificării soluţiilor, al evaluării soluţiilor; - de a încuraja activitatea de rezolvare independentă sau în grup a elevilor; - de a observa ritmul de lucru şi ritmul /nivelul de cunoaştere/înţelegere/analiză / aplicare/sinteză/evaluare/creativitate; - de adecvare a stilului de predare la stilul de învăţare al elevilor.	didactice şi a mijloacelor didactice adecvate pentru elaborarea şi verificarea soluţiei; - de comunicare şi prezentare a soluţiei elaborate; - de adecvare, dezvoltare şi consolidare a stilului de învăţare.

Table 3 HOLIST APPROACH OF PROBLEMATIZATION

PROBLEMATIZATION	CONDITIONS OF EFFICIENCY	PUPILS ARE PUT IN THE SITUATION OF
Problematization is the way to create in the mind of the pupil (student) a positive, conflicting (critical or unrestrained) intellectual state, determined by the need to know an object, a phenomenon, a process, or to solve a theoretical or practical problem in a logical- Mathematical or experimental. Problem is a method of active, participative, formative, heuristic character, able to determine individual, independent activity, to train and develop capacities, imagination, logical thinking, convergent, divergent, productive, creative, hypothesis formulation and finding solutions solution / application. Types of issues: a) Question-problem	Finding new solutions to a question, situation-problem; - formulating and solving hypotheses; - Building the problem based on the contradiction between past and present knowledge; - the need to restructure experience and knowledge; - creating an obstacle to common knowledge (the problem posed an obstacle to thinking); - presentation of the conditions, means, level, solving plan; - respecting the learning stages; - avoiding confusion between problem-solving and creativity exercises, simple wording of	- teaching by introducing problem questions and helping to solve it; - problematic learning with the updating and restructuring of knowledge, identifying contradictions, analyzing the problem in solving variants, verifying and evaluating solutions, creativity; - combining heuristic and algorithmic solution; - combining with other methods; - activation by using reasoning (inductive, deductive, transductive), associations according to different criteria, analogies, modifications,

b) The question of c) Situation problem Stages of Problem: A) creating / choosing the type of problem / problem; B) reorganizing the aperceptive fund, acquiring new data and restructuring the old ones in relation to the new data in a unitary system adequate to solving the type of problem; C) establishing / developing the informative or actional solutions to be solved and choosing the optimal solution; D) experimental verification of the elaborated / chosen solution. \ Bibliography: IoanBontaş (1994) .Pedagogie.Bucureşti: ALL Publishing House. (Methods of Education, pp. 143-190). Elena Joita (2002). Cognitive education. Iasi: Polirom Publishing House (pages 143-154)	questions, comparisons, applications, solving through several known ways; - ensuring the appropriate and necessary teaching materials and materials. THE TEACHER IS IN THE SITUATION: - to choose / propose problematic situations according to the objectives of the analytical program respecting the didactic principles (age specifics, teaching - learning from simple to complex, from private to general, from general to particular, active and solid learning, etc.); - to support and lead new learning based on problem-solving and combining problem-solving with other methods; - to use appropriate teaching material; - to lead the new differentiated learning according to the particularities of the pupil class, the specific of the lesson, etc. - to evaluate the way of observing the working algorithm, the stages of the solution, the solution verification, the evaluation of the solutions; - to encourage independent or group work of students; - to observe the rhythm of work and the rhythm / level of knowledge / understanding / analysis / application / synthesis / evaluation / creativity; - the suitability of the teaching style to the pupils' learning style.	simplifications; - to diversify the possible contradictions between past and new knowledge, between different levels of knowledge, between the previous and the new (new) conception (s); Between theory and practice; - to choose / verify / evaluate the solution - the correct solutions from a given / proposed / elaborated sequence (found); - applying and verifying the solution (s); - to diversify the solution of the contradiction by association of ideas, analyzes, successive attempts; - student involvement and participation in formulating the problem based on the previous material; - finding by the student the material needed to solve after the wording-enunciation of the problem; - the use of teaching aids and teaching tools appropriate for the development and verification of the solution; - communication and presentation of the developed solution; - the adequacy, development and consolidation of the learning style.

Tabel 4 MODEL RECOMANDAT PENTRU PROIECTAREA UTILIZARII UNEI METODE DIDACTICE

Fişa de analiză şi aplicare a unei metode didactice de predare-învăţare

Denumirea metodei.....

Caracteristici generale şi particularităţi ale metodei:

_____

_____

_____

_____

_____

Tipul de lecţie în cadrul căreia este utilizată metoda:

_____

_____

_____

Elevul este pus în situaţia:

_____

_____

_____

_____

_____

Profesorul se află în situaţia:

_____

_____

_____

_____

Materiale didacitce şi auxiliare necesare pentru aplicarea metodei:

_____

_____

_____

_____

Observaţii ale cursantului:

_____

_____

_____

_____

Ce am învăţat referitor la utilizarea şi aplicarea metodei..... la disciplina de predare:

Table 4 RECOMMENDED MODEL FOR DESIGNING THE USE OF A TEACHING METHOD

Analysis and application of a teaching-learning teaching method

Method name .....

General features and features of the method:

The type of lesson in which the method is used:

_____
_____
_____

The student is put in the situation:

_____
_____
_____
_____
_____

The teacher is in the situation:

_____
_____
_____
_____

Teaching and auxiliary materials required to apply the method:

_____
_____
_____
_____

Student's observations:

_____
_____
_____
_____

What I have learned about the use and application of the method ..... to the teaching discipline:

_____
_____
_____
_____
_____